

תפ"ח 15211/10/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בנצרת

24 נובמבר 2016

תפ"ח 15211-10-15 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

כב' השופטת הבכירה אסתר הלמן, אב"ד
כב' השופט אשר קולה
כב' השופט דני צרפתי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פלוני

נוכחים: בשם המאשימה - עו"ד יעל כ"ץ.

בשם הנאשם - עו"ד אבו אסחאק, מטעם הסנגוריה הציבורית.

הנאשם - בעצמו, בליווי מדריך ממעון "X" וכן הוריו.

גזר דין

השופט דני צרפתי

א. פתח דבר

1. הנאשם קטין, יליד שנת 1999, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן מיום 20.1.16 המקימות עבירה של מעשה מגונה (מספר מקרים) - עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירה של איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון מיום 20.1.16 על פיו תוקן כתב האישום, הן בחלק מעובדותיו והן בעבירות שיוחסו לנאשם.

על פי הודאת הנאשם קבענו בישיבה הנ"ל, כי הנאשם ביצע את המעשים והעבירות המיוחסים לו בכתב האישום המתוקן.

טרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, לרבות בשאלה האם יש מקום להימנע מהרשעת הנאשם הונח בפנינו תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם, וכן תסקיר לנפגע העבירה.

עמוד 1

5129371

5129371

בישיבה שהתקיימה ביום 27.10.16, טענו ב"כ הצדדים בקצרה לעונש, לצד הגשת טיעונים מפורטים בכתב.

ב. עובדות כתב האישום המתוקן

- 3.** הנאשם מתגורר בכפר בגליל, קטין יליד שנת 2009 (להלן: "המתלונן") והינו בן דודו.
- 4.** סמוך לביתם של הנאשם והמתלונן החזיקה משפחת הנאשם בית נטוש (להלן: "הבית הנטוש").
- 5.** במהלך שנת 2015 ומוקדם ליום 23.9.15, מועדים מדויקים אינם ידועים, נהג הנאשם, בהזדמנויות שונות, לקרוא למתלונן לבוא עמו לבית הנטוש. בהיותם לבדם, הראה הנאשם למתלונן סרטים פורנוגרפיים בטלפון הנייד שברשותו. כמו כן, הוריד הנאשם את מכנסי ותחתוני המתלונן ונגע בגופו של המתלונן. בחלק מן המקרים נתן הנאשם למתלונן כסף בסכום שבין 2-5 ₪.
- 6.** הנאשם גם איים על המתלונן באומרו "אם תגיד לאמא ואבא שלך "אקטולאק" [אהרוג אותך]". בסמוך לאחר מכן ברח המתלונן לביתו.
- 7.** במעשיו כאמור, ביצע הנאשם במתלונן מעשים מגונים לשם גירוי או סיפוק מיני, וזאת ביודעו שגילו מתחת ל - 14 שנים, וכן איים על המתלונן.

ג. תסקיר שירות המבחן בעניין הנאשם

- 8.** נקדים ונציין, כי בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים בהם פורטו נסיבות חייו. הנאשם בן למשפחה המונה זוג הורים ושישה ילדים. האב ואחיו הגדולים מפרנסים את המשפחה והאם עקרת בית. ההורים דיווחו על מצב כלכלי לא טוב. למשפחה אין קשר עם גורמי הרווחה.
- 9.** עפ"י המפורט בתסקירים, נהג הנאשם לבקר באופן סדיר בבית הספר מבלי שנצפו קשיים במישור ההתנהגותי. במישור הלימודי, ניכרים קשיים, בפרט בשנתיים האחרונות, הבאים לידי ביטוי בהישגיו הנמוכים.

.10 הנאשם שוהה במעון X החל מיום 15.11.15. תחילה חווה הנאשם קשיי הסתגלות במעון, לרבות הבעת חשדנות וחוסר אמון בצוות המעון. נוסף על כך, התקשה הנאשם בתחילת דרכו במעון, לגלות אמפטיה כלפי הקורבן, היה ממוקד בעצמו ואף נמנע, כמנגנון הגנה, מלדבר על העבירה.

.11 שירות המבחן השלים, כי בעקבות הסדר הטיעון מיום 20.1.16 כמפורט לעיל, חלה תפנית חיובית בהתייחסותו של הנאשם לעבירות המיוחסות לו, וכן חל שיפור בתפקודו במעון.

.11 שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם מודה בעבירות המיוחסות לו, לוקח אחריות על מעשיו ומגלה מוטיבציה לקבלת טיפול.

.12 ביום 13.10.16 נתקבל תסקיר מסכם של שירות המבחן אשר עמד על קשייו של הנאשם מראשית הדרך ועד היום, וזאת לצד ההתקדמות שחלה בהליך הטיפולי ובהתנהלותו הכוללת.

שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם משתתף בקבוצה ייעודית לנערים פוגעים מינית מזה 3 חודשים, כאשר עד כה השתתף בכ- 10 מפגשים. עוד הודגש, כי תהליך עיבוד העבירה בקבוצה עודנו בשלבים ראשוניים, אם כי הנאשם מגלה נכונות להמשיך בהליך הטיפולי. צוין, כי מחד מבין הנאשם כי גרם נזק למתלונן, אך מאידך, עודנו עסוק וממוקד בצרכיו הבסיסיים.

שירות המבחן הוסיף וציין, כי הנאשם משתף פעולה ונענה לסמכות. הנאשם גם ממשיך בקשר עקבי ורציף עם בני משפחתו, כשהאחרונים מגיעים לבקרו במעון ומשתפים פעולה עם הצוות וההליך הטיפולי שעובר הנאשם.

.13 סיכומו של דבר, לאחר ששקל שירות המבחן את גורמי הסיכוי (הודאת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, נכונות לשתף פעולה עם גורמי הטיפול, מוטיבציה להתקדם בלימודיו, מסגרת משפחתית תומכת) אל מול גורמי הסיכון (ביצוען של העבירות מושא כתב האישום, העדר הבנה של הנאשם את חומרת מצבו, קשיים לימודיים והורים מגוננים), הגיע שירות המבחן לכלל מסקנה, כי ניתן לסיים את ההליך המשפטי בעניינו של הנאשם על דרך של צו מבחן הכולל השמתו במעון, זאת לצד הרשעתו.

.14 שירות המבחן המליץ, כי הנאשם ימשיך לשהות במעון X לתקופה נוספת של שנה וחודשיים. בנדון הודגש, כי המסגרת תעניק לו גבולות, לצד הכלה, תמיכה וליווי, זאת על מנת שיוכל לגשר על הפערים הלימודיים שצבר, ולהתקדם בלימודים וברכישת מקצוע, לצד השתתפות בכל המערך הטיפולי המתגבש אשר כולל השתתפות בקבוצה טיפולית לנערים פוגעים מינית, השתתפות בקבוצה טיפולית לתיעול כעסים והמשך טיפול פרטני. עוד הומלץ כי הנאשם יבצע שעות שירות לתועלת הציבור בתוך המעון. במקביל, הוריו של הנאשם יעברו הדרכה הורית וטיפול משפחתי בשיתוף הנאשם בשירות המבחן, זאת

כתהליך משלים לטיפול שמקבל הנאשם במעון.

15. כמו כן, המליץ שירות המבחן, כי יציאת הנאשם לחופשות מהמעון תתבצע על פי שיקול הדעת של צוות המעון ושירות המבחן לנוער, ולפי החלטת בית משפט. היציאה לחופשות תהא מדורגת ובהתאם להתקדמותו של הנאשם בהליך הטיפולי, לרבות תוך התחשבות בגורמי הסיכון.

16. לסיכום ולנוכח מהות העבירה וחומרתה, המליץ כאמור שירות המבחן להרשיע את הנאשם בדין, לגזור את דינו על פי פקודת המבחן, ולהורות כדלקמן:

א. צו מבחן בתנאי מגורים במעון X לתקופה של שנה וחודשיים.

ב. מאסר על תנאי.

ג. שעות שירות לתועלת הציבור.

ד. התחייבות ופיצוי למתלונן.

ד. תסקיר נפגע העבירה

17. הונח בפנינו תסקיר קורבן, המפרט את מידת הפגיעה במתלונן, כשמטעמי צנעת הפרט נמנע מלהרחיב ביחס לחלקים ממנו.

18. הרכב משפחת המתלונן מונה זוג הורים ושלושה ילדים. האב עובד והאם עקרת בית. באשר לאופן חשיפת הפגיעה במתלונן, פורט כי בעקבות פניית המחנכת של המתלונן לאם בה דיווחה על התנהגות לא מותאמת של המתלונן, החלה האם לדובב את בנה וכך חשף בפניה האחרון את אירוע הפגיעה של הנאשם בו.

19. עורכת התסקיר הוסיפה ופירטה כי בעקבות חשיפת אירוע הפגיעה והגשת תלונה במשטרה בנדון, נוצר קרע במשפחה המורחבת שהסתיים בסולחה בין משפחת הנאשם למשפחת המתלונן, במסגרתה שולם למשפחת המתלונן פיצוי כספי.

20. על פי התרשמות עורכת התסקיר, חשיפת הפגיעה במתלונן ערערה את היציבות, הנורמות והערכים של המשפחה. בנוסף, משלמת המשפחה "מחיר" כבד מאוד בעקבות חשיפת הפגיעה והגשת התלונה במשטרה, ובפרט פגיעה בשמם הטוב של הורי המתלונן, ערעור מעמד אביו של המתלונן בתוך המשפחה המורחבת, ובכפר בכלל, נידי חברתי של המתלונן ובני משפחתו שהביא את האם והמתלונן לחשוש מלצאת את הבית, שמא ייתקלו בהצקות מהסביבה.

21. עוד פורט בתסקיר, כי נוכח סמיכות ביתו של המתלונן לביתו של הנאשם, נוצרים מפגשים אקראיים

המעוררים תחושות קשות אצל משפחת המתלונן, עד כדי כך שהמשפחה מתכננת למכור את ביתה ולהעתיק מקום מגוריה אל מחוץ לכפר, מהלך הכרוך בקושי רב והינו בעל השלכות קשות.

22. על פי עורכת התסקיר, ייתכן אמנם כי המתלונן, מפאת גילו הצעיר, אינו מבין או מודע לחומרת הפגיעה בו, ברם אין כל ספק כי התנהגותו, לרבות בבית הספר, מעידה על מצוקה נפשית ורגשית קשה. פגיעה זו אף הותירה חותמה וגרמה לתסמינים פוסט-טראומטיים מובהקים כגון: קשיי שינה, ביטחון עצמי נמוך, חוסר תיאבון. פגיעה זו ניכרת כיום גם לאור הצמצום החברתי וההתכנסות הפנימית, לרבות פגיעה במישור הלימודי.

23. עורכת התסקיר מתרשמת כי ענישה משמעותית לנאשם, עשויה לסייע משמעותית בתהליך שיקומו של המתלונן, בהיבט הרגשי, האישי והחברתי.

ה. טיעוני המאשימה לעונש

24. ב"כ המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן ולעבירות המפורטות בו, תוך שימת דגש לאינטרסים המונחים על כף המאזניים, מחד אינטרס הציבור הכולל בתוכו אינטרס שיקומו של הנאשם, ומנגד בגדרי אותו אינטרס, מקומו של המתלונן - נפגע העבירה.

לדידה של ב"כ המאשימה, במקרים חמורים כפי זה שבענייננו, גוברים השיקולים של ההגנה על הציבור והרתעת הרבים, על פני שיקול של שיקום הנאשם ונסיבותיו האינדיבידואליות.

25. ב"כ המאשימה הוסיפה, כי המדובר בפגיעה מינית קשה ביותר במתלונן אשר נחשפה בעקבות התנהגות לא מותאמת של המתלונן בבית הספר שהיה בה משום ביטוי למצוקתו. ב"כ המאשימה ציינה, כי העובדה שעסקינן במתלונן בן שש שנים, הצעיר מהנאשם בעשור, יש בה משנה חומרה.

26. ב"כ המאשימה מדגישה כי חלק ניכר ומהותי בתהליך השיקומי-טיפולי של קורבנות עבירות בכלל, ועבירות מין בפרט, הוא השבת תחושת הצדק והביטחון לעולמם, על ידי ענישת הנאשם בגין הפגיעה בהם.

27. ממשיכה ב"כ המאשימה וטוענת, כי משקלה של הודאת הנאשם מתגמד, נוכח העובדה כי העבירות בוצעו כלפי קטין, באופן מתוכנן וכוחני, תוך התעלמות מרגשותיו.

28. נוסף על כך, טוענת ב"כ המאשימה, כי לצד העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, יש לתת את הדעת לכך שהעבירות נפרסו על פני תקופה ובוצעו מספר פעמים.

29. ב"כ המאשימה סבורה, כי נוכח כלל המפורט ומכלול השיקולים שפירטה, הכרח להרשיע את הנאשם ולגזור עליו מאסר בפועל משמעותי, אותו היא מבקשת להעמיד על 18 חודשים.

לדידה, עונש כאמור דרוש כדי להרתיע את הנאשם ועברייני מין בכוח מפני ביצוע עבירות מין בקרב קטינים ובכלל.

כתמיכה לאמור, הפנתה ב"כ המאשימה לאסופת פסיקה, לטענתה רלוונטית לענייננו, ואשר בה הוטלו על נאשמים אשר הורשעו בביצוע עבירות מין בקטינים עונשי מאסר בפועל.

30. בנוסף למאסר בפועל, מבקשת המאשימה להטיל על הנאשם קנס, מאסר על תנאי ממושך ופיצוי למתלונן.

1. טיעוני הנאשם לעונש

31. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן, למעט המלצתו להרשעת הנאשם בדין.

32. לשאלת ההרשעה, הפנה ב"כ הנאשם לע"פ 8690/15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.6.16) במסגרתו נדחה ערעור המאשימה על אי הרשעתו בדין של קטין (כבן 16) שביצע עבירה של מעשה סדום בשכנו, קטין כבן 6 שנים, תוך שבית המשפט נותן משקל מרכזי לשיקולי השיקום שעה שעסקין בנאשם קטין. על פי ב"כ הנאשם האמור יפה לענייננו, למעשה על דרך קל וחומר.

עוד עמד ב"כ הנאשם על האינטרס הציבורי שבאי הרשעת הנאשם בדין. לטענתו, ההימנעות מהרשעה תועיל לחברה בכללותה, שכן הנאשם יוכל להשתקם, להותיר את עברו מאחוריו ולמצות אפשרויות תעסוקה ללא מגבלה, כך החברה תקבל אל שורותיה אזרח משוקם ונורמטיבי.

33. ב"כ הנאשם הוסיף ועתר לדחות את עמדתה הקיצונית של ב"כ המאשימה בדבר השתת מאסר בפועל על הנאשם, לרבות את הפסיקה אליה הפנתה ואשר אינה רלוונטית לענייננו.

בנדון הדגיש עוד ב"כ הנאשם, כי השתת מאסר בפועל על הנאשם תפגע בהליך הטיפולי בו מצוי הנאשם כיום, תהליך הנמצא בעיצומו וכבר נושא פרי.

כתמיכה לטענותיו, הפנה ב"כ הנאשם לתסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם, מהם עולה כי סיכויי השיקום של הנאשם משמעותיים, הנאשם מגלה יכולת ופוטנציאל לעבודה טיפולית, משתף פעולה עם ההליך הטיפולי וכן מגלה הבנה לנזק שגרם למתלונן במעשיו. כמו כן, מתקדם הוא במישור הלימודי ובעל רצון כן לרכוש מקצוע

ולשקם את עצמו.

34. ב"כ הנאשם הוסיף והדגיש, כי הותרת הנאשם במעון X כחלק מהעונש תשרת הן את המטרה המניעתית באופן שהנאשם יורחק מהחברה לתקופה משמעותית, והן את המטרה השיקומית על דרך של השלמת ההליך הטיפולי הממושך שיביא לשיקום הנאשם.

35. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי יש ליתן משקל מלא להודאת הנאשם, לחרטה הכנה שהביע, לחיסכון בזמן השיפוטי ובמיוחד ייתור הצורך בהעדת הקטין - המתלונן.
עוד הודגש כי הנאשם נעדר כל עבר פלילי.

36. באשר לרכיב הפיצוי- ביקש ב"כ הנאשם להתחשב במצב הסוציו אקונומי של המשפחה, וכן בעובדה כי בשל הימצאותו של הנאשם במסגרת המעון, אין הוא יכול לכלכל את עצמו, כך שגם נטל הפיצוי יוטל על המשפחה.

ב"כ הנאשם מבקש לשקול עוד במסגרת השיקולים לקביעת שיעור הפיצוי למתלונן, את העובדה כי נערכה סולחה בין משפחת הנאשם למשפחת המתלונן, במסגרתה שולם למשפחת המתלונן פיצוי כספי.

דברי הנאשם

37. הנאשם הביע חרטה על המעשים ועל הנזק שגרם למתלונן.

דין והכרעה ז.

38. הנאשם שבפנינו הודה בביצוען של עבירות מין ועבירת איומים בקטין רך בשנים כמפורט בכתב האישום המתוקן מיום 20.1.16. האיסור המעוגן בעבירות שביצע הנאשם נועד להגן על שלום האדם, שלום גופו ונפשו, ובפרט שלומם של ילדים צעירים, מפני פגיעה מינית, הכרוכה בפגיעה קשה בתחושת הביטחון שלהם, בפרטיותם ובאוטונומיה שלהם על גופם.

בית המשפט העליון בע"פ 8529/11 **אטקיישיב נ' מדינת ישראל** (24.5.12) עמד על משקלם הסגולי של הערכים החברתיים הנ"ל שעה שעסקין בקטינים:

"התכלית החברתית והמוסרית המרכזית הטמונה בבסיס דיני העונשין היא להגן על ערכי החברה שמופרים על ידי התנהגות המוגדרת כפלילית. שלומם של הקטינים

חסרי הישע מדורג בחוקים הגבוהים של הסולם. העונשים שבית המשפט גוזר על נאשמים צריכים לשקף את סלידתה של החברה מהפגיעה בקטין והצורך להרתיע עבריינים פוטנציאליים."

[ראו גם ע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.2008); ע"פ 2677/06 פלוני נ' מדינת ישראל (18.4.07); ע"פ 241/03 פלוני נ' מדינת ישראל (28.12.05)].

39. אין חולק כי מעשיו של הנאשם שבפנינו, הגם שהינו קטין, הינם חמורים. האחרון ביצע במתלונן מספר מעשים מגונים בניגוד לרצונו תוך ניצול חולשתו, תמימותו, גילו הרך, ותוך שהוא מאיים עליו לא לספר לאיש על המעשים. כל זאת עשה הנאשם אך לצורך סיפוק צרכיו המיניים. אין ספק, כי מעשיו של הנאשם ראויים לגינוי ולסלידה.

נפנה גם לאמת המידה המנחה לפיה קטינות איננה מעניקה חסינות מפני ענישה ראויה, כשמדובר במי שביצע עבירות מין כמפורט. אין חולק, כי הצורך להגן על הציבור מפני עבריינים חל גם מקום שמבצע העבירה הוא קטין (ראו: ע"פ 2681/05 מדינת ישראל נ' פלוני (17.1.08)).

בנוסף, נתנו דעתנו אף על המתלונן (קורבן העבירה) וסיכויי השיקום שלו, כמפורט בתסקיר קורבן העבירה, כמו גם לעובדה כי המתלונן הינו קטין רך בשנים (ע"פ 97/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (19.3.12)).

עוד שקלנו כי בפנינו נאשם, שהיה קטין כבן 16 שנים למועד ביצוע העבירות מושא כתב האישום. לפיכך, בשונה מנאשם בגיר, על ענישתו חלות הוראות חוק הנוער מהן עולה כי בעניינם של קטינים יש לבכר את שיקול השיקום.

עמד על כך בית המשפט העליון בע"פ 49/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד ס"ג(1) 752 (2009) בזו הלשון:

"כידוע, נתון מרכזי בגזירת דינו של נאשם קטין - תהא העבירה בה הורשע אשר תהא - הוא קטינותו [ע"פ 346/08 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם), [פורסם בנבו], (11.1.2009)]. ככל שהנאשם צעיר יותר, כך תגבר נטייתו של בית המשפט להפעיל בעניינו אמצעים שיקומיים תחת אמצעים עונשיים, וזאת מתוך התפיסה כי ככל שגיל העבריין צעיר יותר כך יש ליתן משקל רב יותר לסיכויי השיקום [ע"פ 4524/04 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם), [פורסם בנבו], (9.6.2005)]."

יפים לכאן דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 4425/14 פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.14):

"ערעור זה מעלה פעם נוספת את הדילמה הכרוכה בענישתם של קטינים אשר

עמוד 8

ביצעו עבירות חמורות, שברגיל צריכות להוביל לכליאה מאחורי סורג ובריח לתקופות לא קצרות. כפי שציין חברי, השופט ח' מלצר בעניין פלוני: 'שיקומו של הנאשם הקטין הוא שיקול מנחה בהליך הפלילי. כך מאז ומעולם, וכך ביתר שאת מאז חקיקת חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971, הספוג כולו בתכלית שיקומית, ובו הביע המחוקק עמדתו ולפיה ענישת נוער עבריין תכוון ככל הניתן לשיקומו של הקטין על-מנת להחזירו לתפקוד נורמטיבי בחברה. אמנם לעולם ישקול בית המשפט גם את יתר שיקולי הענישה, ובהם ההרתעה, או הגמול, אולם משקלו של השיקול השיקומי גדול במיוחד בנוגע לקטינים'. בצד גישה עקרונית זו המעדיפה, ככלל, את צרכי שיקומו של הקטין וחזרתו לקהילה כאזרח נורמטיבי ומהוגן, נקבע בשורה של פסקי דין כי הקטינות כשלעצמה אינה מאיינת את שיקולי הענישה האחרים."

40. במשולב לשיקול השיקום אותו יש לבכר כאמור, מקום בו אנו דנים בנאשם קטין, על בית המשפט לשים לנגד עיניו, בפרט כאשר מדובר במבצע עבירות מין, שיקולים נוספים פרטניים, כפי שהטעים בית המשפט העליון:

"הפסיקה מצביעה על מספר גורמים ושיקולים אשר ראוי כי יעמדו לנגד עיניו של בית המשפט לנוער, בבואו לקבוע את אופי הענישה אשר תוטל על עבריין מין קטין (כמו גם על מבצעי פשעים אחרים), ובין היתר, מדובר בשיקולים אלה: גילו של העבריין הקטין בעת ביצוע העבירה, שכן אין דומה עניינו של קטין שביצע את העבירה על סף הבגירות לקטין צעיר הרבה יותר; בשאלה, האם מביע הקטין חרטה כנה על ביצוע העבירה, והאם הוא נוטל אחריות על מעשיו; עברו הפלילי של העבריין הקטין; חומרת המעשים המיוחסים לו; וכמובן - סיכויי שיקומו של הקטין (ראו, מבין רבים, ע"פ 10292/06 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.4.2008); ע"פ 2502/06 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.7.2006); ע"פ 1631/07 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.6.2007); ע"פ 3615/07 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.6.2007))."

(ע"פ 1454/15 פלוני נ' מדינת ישראל (10.8.15)).

41. תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם שבפנינו, מתארים במשולב את נסיבותיו האישיות של הנאשם, תהליך השתלבותו במסגרת מעון X ואת התהליך השיקומי שעובר הנאשם במסגרת המעון. התסקירים מתארים את תקופת הסתגלותו של הנאשם למעון אשר ידעה קשיים לא מעטים, בפרט קושי של הנאשם לשוחח על העבירות שביצע, לרבות הבנת הנזק שגרם למתלונן.

בתסקיר המסכם מיום 13.10.16, מפרט שירות המבחן, כי הנאשם מבין כיום שבמעשיו המפורטים בכתב האישום המתוקן, גרם נזק למתלונן ומביע נכונות לתקן את דרכו על ידי תהליך טיפולי מעמיק. הנאשם משתף

פעולה באופן מלא בהליך הטיפולי, מציית להוראות צוות המעון, יצא לארבע חופשות מהמעון, מבלי שדווחו אירועים חריגים במהלך חופשותיו כאמור. לצד האמור, הודגש כי הנאשם עודנו מצוי בשלבים הראשוניים של תהליך עיבוד העבירה, ועדיין ממוקד ועסוק בצרכיו הבסיסיים. לכן, המשך התהליך הטיפולי במסגרת המעון חשוב מאוד על מנת לסייע לנאשם לחזור למוטב.

42. לאחר שבחנו את השיקולים לכאן ולכאן, באנו לכלל מסקנה, כי נכון לאמץ את ההמלצות העונשיות של שירות המבחן במלואן, לרבות הרשעה מחד וצו מבחן במעון ולא מאסר בפועל מאידך.

43. נבהיר כי איננו מקלים ראש בחומרת העבירות שביצע הנאשם, אשר למרות שאינן במדרג הגבוה של עבירות המין בקטינים, בהכרח גרמו פגיעה קשה בנפשו של מתלונן רך מאוד בשנים, פגיעה שייתכן ותלווה אותו שנים ארוכות ובכלל.

יחד עם זאת, אל מול חומרת המעשים והפגיעה במתלונן כאמור, ניצבים שיקולים מנגד, ובהם; מדרג החומרה של העבירות בקטינים (מבחינת מהותן ומבחינת אופן ביצוען); גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה (כבן 16); הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ונטילת אחריות למעשיו, כולל הבעת חרטה כנה; העדרו של עבר פלילי; כמו גם ובעיקר סיכויי שיקומו כמפורט.

44. בנסיבות המפורטות, מצאנו כאמור גם לקבל את המלצת שירות המבחן, להרשיע את הנאשם בדין ולדחות את עתירת ב"כ הנאשם להימנע מהרשעת הנאשם. המעשים בהם הודה הנאשם - ביצוע מעשים מגונים בקטין קרוב משפחה, כשהנאשם בן שש עשרה שנה ואילו המתלונן כבן שש שנים בלבד, זאת על פני תקופה, כשלאילו נלווה איום על המתלונן כי אם יספר על כך הוא יהרוג אותו, מבססים מסקנה לפיה אין כל הצדקה בנסיבות להימנע מהרשעת הנאשם בדין. בנדון אנו סבורים כי השיקולים הציבוריים (הרתעה, מניעה, גמול) מטילים את הכף לעבר הרשעה, על פני האינטרס השיקומי הערטילאי הנטען של הנאשם, להימנע מהרשעה.

גילו של הנאשם, הרחוק מלהיות מוגדר כ"רך בשנים", מטה גם היא את הכף לטובת ההרשעה.

זאת ועוד, מעבר לאמור, הרשעת נאשם בדין, יש בה לא אחת, כדי לסייע גם לשיקומו של המתלונן, ויש בה לאזן אל מול המשקל השיקומי שהכריע כנגד מאסרו של הנאשם כאמור. המפורט בהצטרף לשיקולים המוצגים לעיל, מובילנו למסקנה לפיה מוצדק וראוי להרשיע את הנאשם בדין.

45. נוכח כלל השיקולים שמנינו לעיל, הנסיבות הרלבנטיות לענייננו ומדיניות הענישה שתפורט, אנו סבורים כי עמדתה העונשית של ב"כ המאשימה במסגרת הטעוניהם לעונש, כי הכרח להשית על הנאשם

מאסר בפועל ולתקופה של 18 חודשים, הינה עמדה קיצונית ולא מאוזנת, כלל וכלל.

ראשית יובהר, כי אסופת הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה שונה בתכלית מבעניינו.

כך למשל, ע"פ 10876/03 **פלוני נ' מדינת ישראל** (22.6.06) אליו הפנתה ב"כ המאשימה, עוסק בעבירות חמורות מבעניינו, בהם מעשה סדום. על כן, אין להקיש מהעונש שהושת שם למקרה שבפנינו.

גם ע"פ 8277/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.2.11) אליו הפנתה ב"כ המאשימה עוסק בעבירות ובנסיבות חמורות מאלה שבפנינו, כאשר באותו מקרה היה מדובר בעבירה של מעשה סדום בחבורה ובמספר קטינות. ברור, אם כן, כי אין להקיש מהמקרה האמור לעניינו.

ערעור נוסף אליו הפנתה ב"כ המאשימה הוא ע"פ 5476/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.1.12) בו הורשע המערער בעבירות של אינוס, מעשה מגונה, כליאת שווא ואיומים. די בהפניה לעבירות שיוחסו למערער שם, כאמור, כדי ללמדנו כי אין לגזור מהאמור שם למקרה הנדון בפנינו.

יתרת הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה, אמנם עוסקת בעבירות במדרג חומרה הדומה לזה שבפנינו (מעשים מגונים), אלא שבאותם מקרים מדובר היה בנאשמים בגירים. ביחס לבגירים כידוע שיקולי הענישה שונים בתכלית מאלה הנשקלים בעניינים של קטינים, משכך ברור כי לא מצאנו ללמוד מעונשים שהושתו על הנאשמים שם, לקביעת העונש שראוי להטיל על הנאשם שבפנינו.

עיון בפסיקה מלמד, כי בעבירות דומות לאלה שבפנינו, אשר אינן מצויות במדרג הגבוה ביותר של עבירות המין בקטינים, כאמור זאת מבחינת מהות העבירה, כמו גם אופן ביצועה, לרבות אי שימוש מוכח בכוח פיזי, הושמו הנאשמים הקטינים במעון למשך תקופה מסוימת, חלף הטלת מאסר בפועל.

כך למשל בע"פ 7113/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.12.08) נתקבל ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב אשר הטיל על הנאשמים קטינים בני 14 ו-15 שהודו בביצוע מעשים מגונים בקטינה כבת 8 שנים, עונש מאסר בפועל של 24 חודשים. חלף המאסר בפועל, הטיל בית המשפט העליון על הנאשמים צו מבחן למשך שנתיים שבגדרו ישהו המערערים במעון שאינו נעול.

בית המשפט העליון הדגיש כי כאשר מדובר בהתלבטות בין לשלוח את העבריין לתקופה מסוימת בבית הכלא לבין אותה תקופה במעון נעול או מוסד שיקומי אחר, יש ליתן משקל רב לסיכויי השיקום המיוחסים לקטין, וכאשר ישנה המלצה חיובית מטעם שירות המבחן והגורמים הטיפוליים הנוספים, כפי בעניינו, יש ליתן לאופציה השיקומית משנה משקל.

ראו בנדון גם ע"פ 2502/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.7.06) במסגרתו בוטל עונש המאסר בפועל שהוטל על נאשם קטין כבן 16 אשר הורשע, לאחר הודאתו, בעבירות של מעשה מגונה וניסיון למעשה סדום באחותו. בית המשפט העליון הטיל על הנאשם צו של"צ, חלף המאסר בפועל, זאת תוך מתן משקל בכורה לשיקול

השיקום, לרבות בדגש לתסקיר המבחן החיובי שהוגש בעניינו.

נוסיף, כי אנו סבורים ולמעשה אין על כך מחלוקת, כי התועלת שתצמח משהייתו של הנאשם דן במסגרת המעון והמשך התהליך הטיפולי שם (טיפול אשר נושא פרי ביחס לנאשם דן כפי שעולה גם מתסקיר שירות המבחן וגם מהמכתב של מנהל המעון מיום 11.10.16), עולה על התועלת הצפויה מהשמתו במאסר. השתת מאסר בפועל על הנאשם, בנסיבות המפורטות, יכול ותפחית את סיכויי השיקום של הנאשם, וכפועל יוצא עשויה לפגוע, בסופו של יום, בציבור הרחב.

בנדון נדגיש כי האינטרס בשיקומו של הנאשם הקטין פועל גם למען הציבור הרחב, ולא רק למען הנאשם עצמו. השמתו במעון תחת כליאתו מאחורי סורג ובריח תקל על חזרתו של הנאשם שבפנינו לדרך חיים נורמטיבית ועל השתלבותו בחברה בעתיד. נוסיף, כי במעון, בשונה מאשר מאחורי סורג ובריח, ישנה חובת השתתפות בקבוצה לעברייני מין (ראו ע"פ 1631/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה ז(1) (13.6.07); ע"פ 3615/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה ח(1) (5.6.07)).

כאן המקום להדגיש, כי הטלת צו לפיו ישהה הנאשם במעון לתקופה ארוכה כבעניינו, יש בה גם כדי להשיג את המטרה של הרחקת הנאשם מהחברה באופן שאינו שונה מהותית ממאסר בפועל, זאת בנוסף לשיקומו של הנאשם באופן המיטבי, וחזרתו לשורות החברה כאדם נורמטיבי ומשוקם.

46. ממכלול המקובץ עולה, כי איזון ראוי בין מכלול השיקולים שמנינו לעיל, לרבות בשים לב לעבירות המיוחסות לנאשם והפסיקה הרלוונטית מצדיק מסקנה, כי יש להרשיע את הנאשם וכי נכון להימנע מהשתת מאסר בפועל, תוך העדפת האפיק השיקומי הכולל המשך שהייתו של הנאשם במעון X, כפי המלצת שירות המבחן בנדון, וכמפורט לעיל.

47. אשר לחופשות מהמעון, אנו מקבלים את המלצת שירות המבחן לפיה יציאתו של הנאשם לחופשות מהמעון תמשיך להיות על פי שיקול דעת מנהל המעון בתיאום עם שירות המבחן ובהתאם להתקדמותו בתהליך הטיפולי, תוך התחשבות בגורמי הסיכון הצריכים לעניין.

48. סוף דבר

לאחר ששקלנו את מכלול השיקולים לקולא ולחומרא ובהתחשב במכלול הנסיבות הרלוונטיות, לרבות המלצות שירות המבחן, אנו מרשיעים את הנאשם בעבירות בהן הודה, וגוזרים את דינו כדלהלן:

א. **צו מבחן בתנאי מגורים במעון X לתקופה בת שנה וחודשיים שימנו החל מהיום. כחלק מצו המבחן, על הנאשם להמשיך את הטיפול בקבוצה הייעודית לנערים פוגעים מינית**

ולהישמע לכל הוראות שירות המבחן וגורמי הטיפול במעון.

מובהר לנאשם כי אם יפר את צו המבחן בכל דרך שהיא, עלול צו המבחן להיות מופקע, עניינו ידון שנית ועונשו ייגזר מחדש.

ב. שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת מין מסוג פשע.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת מין מסוג עוון.

ד. 100 שעות שירות לתועלת הציבור שתבוצענה במסגרת המעון.

ה. הנאשם יחתום בתוך 5 ימים מהיום על התחייבות בסך של 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות מין בהן הורשע, ו/או כל עבירת מין מסוג פשע.

ו. פיצוי למתלונן בסך 20,000 ₪, שישולם ב- 20 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, זאת החל מיום 01/05/17. אי תשלום אחד התשלומים במועד, יעמיד את מלוא הפיצוי לפירעון מידי. ב"כ המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט פרטי חשבון נאמנות של הורי המתלונן אליו ניתן יהא להעביר את סכום הפיצוי.

אנו מתירים פרסום גזר הדין ללא כל פרט מזהה של הנאשם או של המתלונן.

גזר הדין הוסבר לנאשם בשפתו, בדגש לסעיף א' סיפא לגזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן והודע היום כ"ג חשוון תשע"ז, 24/11/2016 במעמד הנוכחים.

דני צרפתי, שופט

אשר קולה, שופט

אסתר הלמן, שופטת
בכירה, אב"ד

הוקלדעלידיחנהטוריק